

Negaliu patikėti

„Nelik sapne“ tęsinys

Kaip jis šitaip drįso? Tai ne tik jo gyvenimas. Jis neturi teisės šitaip... savanaudiškai pasielgti. Jei tik jis būtų gyvas, aš taip stipriai jam užvožčiau. Bet dabar nieko neliko, kaip kniubti į pagalbę ir ją labai riebiai palaistyti.

Po poros valandų, atsikėliau. Pritrūko oro taip veidu gulint į pagalbę. Jau buvo sutemę. Užsidegiau šviesą ir padėjau ant stalo rankose apglamžytą voką. Ant jo buvo parašyta: „Atleisk, Kristijonai“

Atsargiai atplėšiau, ištraukiau vieną baltą popieriaus lapą ir atlanksčiau.

Mielas Kristijonai,

rašau tau, nes, kiek prisimenu, buvai mano geriausias draugas. Manau, nusipelnei žinoti, kodėl aš taip žiauriai pasielgiau. Tu turbūt nieko net nepastebėjai. Man kaip buvo 19ka, taip ir liko. Bet iš tikrųjų aš spėjau jau nugyventi gyvenimą. Tikrai laimingą gyvenimą. Sulaukiau vaikų, sulaukiau ir anūkų. Turėjau viską, ko galėjau benorėti, ir tuomet supratau, kad viską susikurti iš naujo nesugebėsiu. Žinau, kad taip yra nesąžininga iš tavo pusės, ir kad tu ant manęs pyksi, tačiau aš jau viskas. Aš jau nugyvenau savo gyvenimą. Dėlto ir manau, kad nusipelniau ramybės. Tikiuosi kažkada man atleisi.

- Audrius

2022-07-14 joa..... slemui